

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 9. októbra 2014 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Düsseldorf – Nemecko) – Rita van Caster, Patrick van Caster/Finanzamt Essen-Süd

(Vec C-326/12) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Voľný pohyb kapitálu — Článok 63 ZFEÚ — Zdanenie výnosov z investičného fondu — Povinnosť investičného fondu oznámiť a uverejniť určité údaje — Paušálne zdanenie výnosov z investičného fondu, ktorý si neplní oznamovaciu a uverejňovaciu povinnosť)

(2014/C 439/03)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Rita van Caster, Patrick van Caster

Žalovaný: Finanzamt Essen-Süd

Výrok rozsudku

Článok 63 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej právnej úprave ako vo veci samej, ktorá stanovuje, že to, že investičný fond nerezident si nesplní povinnosti oznámiť a uverejniť niektoré údaje stanovené touto právnou úpravou, ktorá sa bez rozdielu uplatňuje na fondy rezidentov a nerezidentov, má za následok paušálne zdanenie výnosov daňovníka z uvedeného investičného fondu, pretože táto právna úprava nedovoľuje tomuto daňovníkovi, aby predložil podklady alebo údaje, ktoré svojou povahou umožňujú stanoviť skutočnú výšku jeho výnosov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 303, 6.10.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 23. októbra 2014 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākās tiesas Senāts – Lotyšsko) – AS „Olainfarm“/Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

(Vec C-104/13) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Aproximácia právnych predpisov — Priemyselná politika — Smernica 2001/83/ES — Humánne lieky — Článok 6 — Povoľenie na uvedenie na trh — Článok 8 ods. 3 písm. i) — Povinnosť pripojiť k žiadosti o povolenie výsledky farmaceutických, predklinických a klinických skúšok — Výnimky týkajúce sa predklinických a klinických skúšok — Článok 10 — Generické lieky — Pojem „referenčný liek“ — Subjektívne právo držiteľa povolenia na uvedenie na trh pre referenčný liek namietat' proti povoleniu na uvedenie na trh pre generický liek tohto prvého uvedeného lieku — Článok 10a — Lieky, ktorých aktívne látky majú osvedčené lekárske použitie v Európskej únii už prinajmenšom desať rokov — Možnosť použiť liek, pre ktorý bolo povolenie vydané vzhľadom na výnimku stanovenú v článku 10a, ako referenčný liek na získanie povolenia na uvedenie na trh pre generický liek)

(2014/C 439/04)

Jazyk konania: lotyščina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: AS „Olainfarm“

Žalovaní: Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

za účasti: Grindeks AS

Výrok rozsudku

1. Pojem „referenčný liek“ v zmysle článku 10 ods. 2 písm. a) smernice 2001/83/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 6. novembra 2001, ktor[ou] sa ustanovuje zákonník spoločenstva o humánnych liekoch, zmenenej a doplnenej nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1394/2007 z 13. novembra 2007, sa má vykladať v tom zmysle, že zahŕňa liek, pre ktorý povolenie na uvedenie na trh bolo vydané na základe článku 10a tejto smernice.
2. Článok 10 smernice 2001/83, zmenenej a doplnenej nariadením č. 1394/2007, v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že držiteľ povolenia na uvedenie na trh pre liek používaný ako referenčný liek v rámci žiadosti o povolenie na uvedenie na trh pre generický liek iného výrobcu, podanej na základe článku 10 tejto smernice, má právo podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu príslušného orgánu vydávajúcemu povolenie na uvedenie na trh pre tento posledný uvedený liek, ak ide o získanie súdnej ochrany výsady, ktorú tento článok 10 priznáva tomuto držiteľovi. Takéto právo na opravný prostriedok existuje najmä vtedy, ak uvedený držiteľ namieta proti tomu, aby bol jeho liek použitý s cieľom získať povolenie na uvedenie na trh na základe uvedeného článku 10 pre liek, v prípade ktorého jeho vlastný liek nemožno považovať za referenčný liek v zmysle uvedeného článku 10 ods. 2 písm. a).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 123, 27.4.2013.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 9. októbra 2014 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Teleklagenævnet – Dánsko) – TDC A/S/Erhvervsstyrelsen

(Vec C-222/13) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Elektronické komunikačné siete a služby — Smernica 2002/22/ES — Článok 32 — Doplnkové povinné služby — Mechanizmus kompenzácie nákladov spojených s poskytovaním týchto služieb — Pojem „súdny orgán“ v zmysle článku 267 ZFEÚ — Nedostatok právomoci Súdneho dvora)

(2014/C 439/05)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Teleklagenævnet

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: TDC A/S

Žalovaný: Erhvervsstyrelsen

Výrok rozsudku

Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc odpovedať na otázky, ktoré položila Teleklagenævnet (Dánsko) vo svojom rozhodnutí z 22. apríla 2013.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 207, 20.7.2013.